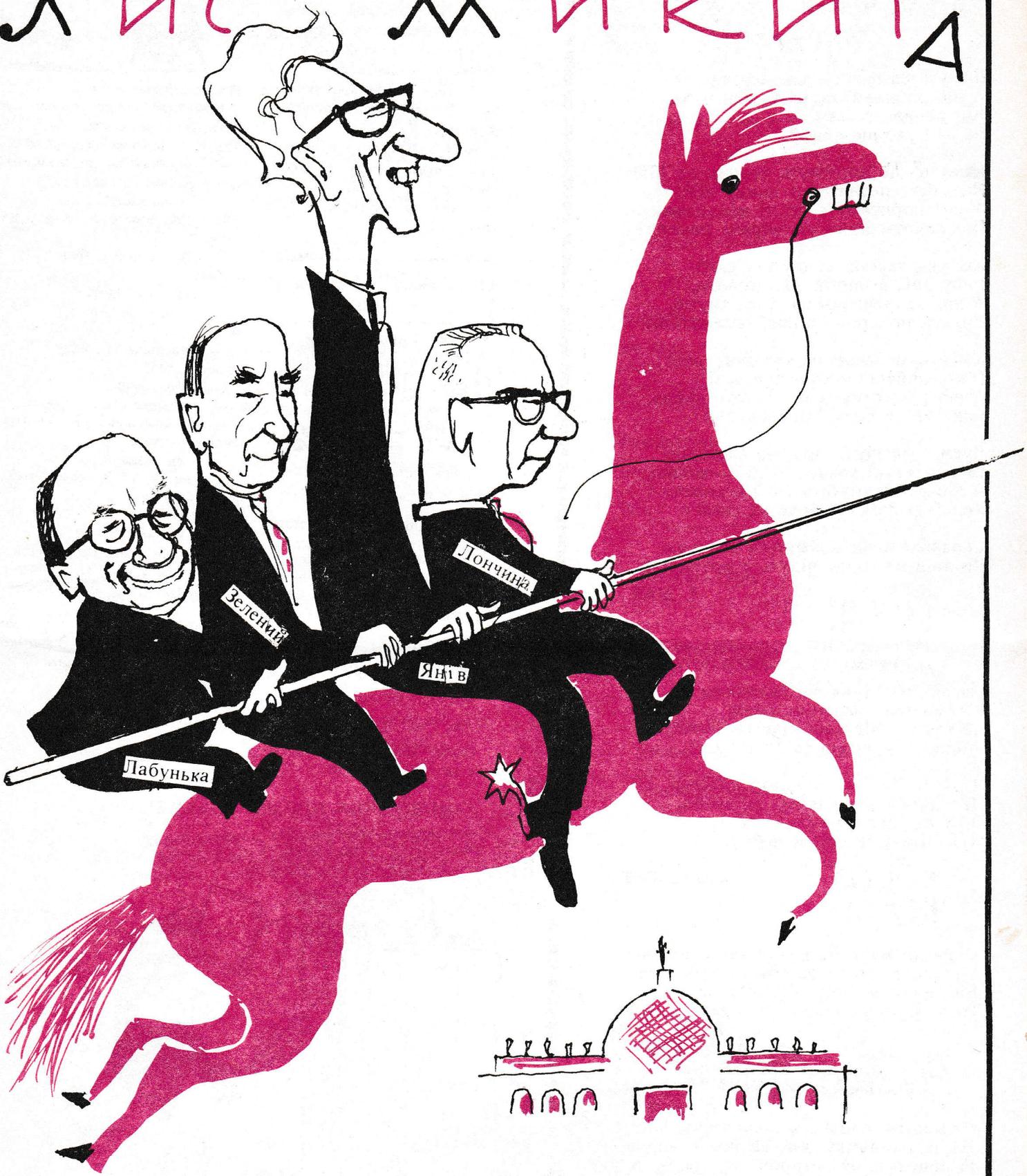

Л И С М И К И Т А

УКРАЇНЦІ ЗДОБУВАЮТЬ РИМ

В. Ко.

ТОВАКАЦІЙНІ ТЮРБОТТИ

Кажуть на сонці з'явилися плями,
А що робитимуть всі ті між нами,
Що бачили їх там,
Як не було ще плям?

Кажуть, що шитимуть чорним по білім,
На злість педантам у цьому ділі,
А що робитимуть всі ті між нами,
Що шиють білим по чорнім роками?

Кажуть, закони вийдуть у світі
Рибу лиш в чистій воді ловити,
А що робитимуть наші всі трутні,
Що ловлять рибу в воді каламутній?

Кажуть, небавом на кожному розі
П'яте побачимо колесо в возі,
А що робитимуть всі ті «програми»,
Яких віз завжди їздив боками?

Чуем, хтонебудь про що завгодно
Воду у ступі товче, бо це — модно,
А що робитимуть вчені мосьпани,
Коли від спеки й води не стане?

Справою може займуться великою,
Чи лиш на сонце підуть з мотикою?

І. ЖАК

Мілоч

Загорілись думками великими
Неймовірно маленькі люди.
Мілоч — світ здобуває каліками,
Мілоч криче, що світ здобуде!

І — здобула... І мілоч втішено,
Б'є поклони з наказу, як треба.
І — вступилася Велич. Залишена
На поталу історії й неба...

Вожді

ЗОЯ КОГУТ

Спитали мудреця вожді народних мас:
«Чи молишся ти за вождів країни?»
Він відповів: «Як дивлюся на вас,
То молюсь за народ і за країну!»...

ЗОЯ КОГУТ

Мілабузчикам

Як млоїть солодкавий панегірик,
Де задню думку, мов на тарелі видно
Й дивуюся, як авторові за таке не встидно,
Нагадуються (ви не ймете віри!)
Дешеві богомази у селянській хаті,
Засиджені і мухами і павуками,
Та бібулковими замаєні квітками,
Де постаті наївні, та пихаті.

І. ЖАК

Перевиконали плян...

До варшавської фабрики
взуття впадає контроля і
стверджує на складі масу за-
бракованих черевиків.

— Таке взуття продукуєте
на експорт? — кричить ін-
спектор.

— Пробачте, товаришу, ви-
правдується завідувачий фа-
брикою, ми думали, що то-
вар іде на внутрішній ри-
нок...

Домагаємося двогодинного
дня думання...

ДУМ-ДУМКИ

Треба нам людей, які ска-
зали б нам, чого нам треба.

Найкращі пісні — старі
пісні, бо їх вже не співають.

Питання не в тому, коли
був початок цивілізації, тіль-
ки, коли буде.

Люди не злі або добрі,
тільки злі і добрі.

Все, що ти скажеш жінці,
буде звернене проти тебе.

Цинік знає всьому ціну,
але не знає вартости.

«НОВОРІЧНА ПОЕЗИЯ» В «АМЕРИЦІ»...

Редактор «Америки» в бані...

НА КОМІСІЇ

Щик стає перед останньою
комісією для виїзду із ССРСР.
Там його ще раз перепитують:

— Так, значить, ви покидаєте
нашу радянську країну.

— Со жаленієм...

— Хіба вам було в нас не-
добре?

— Ой, як добре було! Дуже
добре.

— Так чому їдете?

— Я не їхав би, но — жо-
на...

— При чому тут жона? Ви ж
голова сім'ї!

— Ніби голова...

— Так накажте жінчині!

— Не поможе! Вона своєю ма-
тушку слухаєт.

— Тещу, значить...

— Да, тещу! Ви самі знаєте,
що таке теща!...

— Не страшно! Тещу теж
можна вговорити!

— Може вговорив би, так у
неї сестра, і брат її, що упер-
лися їхати, і вже їх не перемо-
виш.

— Як так, то давайте зделаем
так: Коли вся фамілія хоче їхати,
то пусть вона їдет! А ви
залишайтеся!

— Не магу! Нікак!

— Почему?

— Потому, що я в цілій фа-
мільї одинокий єврей!..

М. М.

Жан Тимчук

Вельмисерйозний Лисе Микитовичу!

Чи Ти міг би дати мені перепис на "промашену культуру"? Я вже мащу собі голову цим питанням довгий час, але ніяк не можу підшукати відповідного мастила до культури. Звідки це кулінарне питання, запитаєшся? Ось у "Свободі" з 28 червня ц. р. читаю: "Після річного засідання 22-го травня ц. р. „Культурно-освітнє товариство для промашування слов'янської спадщини..." і т. д. Вони навіть організують Тиждень Слов'янської Культури!

Твоя куховарка з Вінніпегу

(П. С. Коли дістану перепис, обіцяю вислати й Тобі трохи "на смак".)

Дорогий "ЛИСЕ"!

В нашому "Місті Братньої Любови" стався факт, який не конче свідчить про присутність такої любови в декого з "братів" ... І так один з місцевих фотографів був переконаний, що о. прелат Роберт Москаль замало йому заплатив за світлини, зроблені для Консисторії з нагоди відвідин Папи Павла Івана II у Флядельфії. І вигадав таку "помсту: у вікні своєї фотографічної робітні напроти катедри Непорочного Зачаття вивісив такий "транспарент":

"Кохайтесь, чорнобриві, та не з Москалями!"

Шановний Пане Редакторе!

Дозвольте висловити на сторінках Вашого поважного журналу таку серйозну думку:

"Справжній акт християнської любови наступає тоді, коли отець-Василияннин позичає в потребі друкарську машинку визначному лідерові мирянського Руху! А такий випадок стався цього літа в Гантері, коли о. д-р Михайло Ваврик позичав таку машинку ред. Василеві Качмареві під час того, як той писав статтю для збірника на пошану проф. д-ра В. Старосольського.

Приклад, гідний наслідування, так духовними, як і мирянськими колами!

СУСІД

Дорогий Лисе!

До Вашого надзвичайного журналу дописують Мамай і Бабай. А де подіваються Татай

і Дідай? Чи у вас ще не настала лібералізація мужчин? — питаються

Шиппенбурський Олинад Окрам

Шановний Лисе!

Наш кум — О. Х. — і я — маємо ці самі ініціали. Ними часто послуговуємося.

В червні була в Лисі мала нотатка, підписана О. Х. Тепер мене питають: "Коли ти був у Гамільтоні?" Або: "То ти ходиш по барах?" — "Що ти маєш проти муринів?", а особливо: "Що ти маєш проти православних?" і т. д.

Додавайте, прошу, до О. Х. — з Гамільтону, або з Едмонтону.

З пошаною — О. Х. з Едмонтону

З ЕПГРАМ

Нова фабрика

Треба не більш, не менш,
як двох вар'ятів,
щоб в рух пустити фабрику —
поетів-лавреатів.

Епітафія

Як звав, так звав,
вмер — поховали.
А на гробі написали,
що ювілея — він не мав...

Романтичне

Він сказав до неї:
— Кицю, подай ручину!
Вона ж йому відказала:
— Грицю, хто платить за газоліну?
Папай

Знак культури

Поетичности все більше
стало в нашій краї...
Бо в нас більшість пише вірші,
а меншість читає.

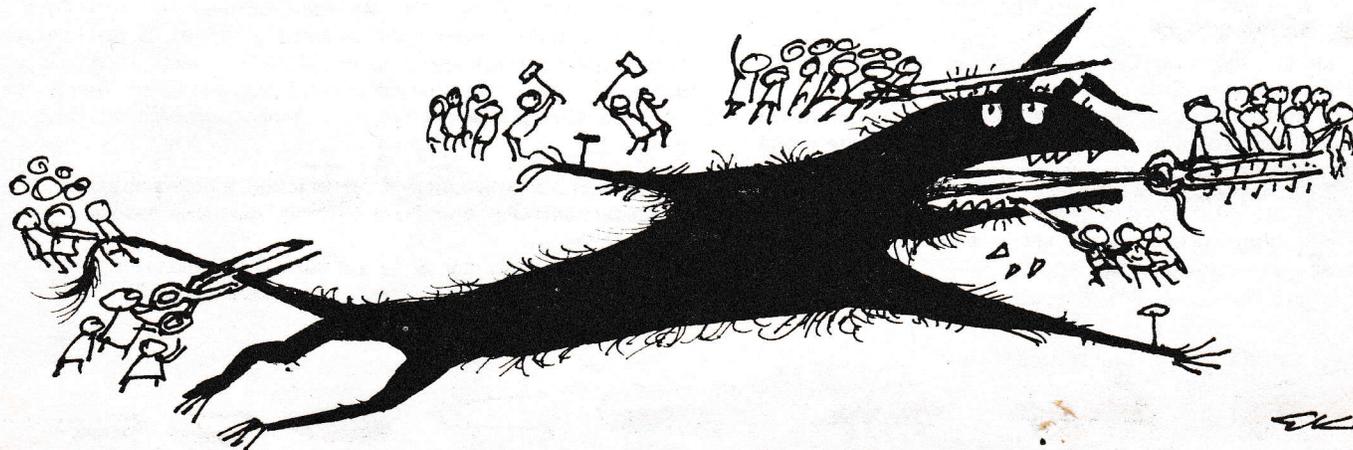
Маріян Залуцький

Змінив професію

Вправлявся в прозі він, і в вірші —
Не вийшло. Кажуть — стиль нудний.
Він вирішив повчати інших.
Тепер — він критик провідний.

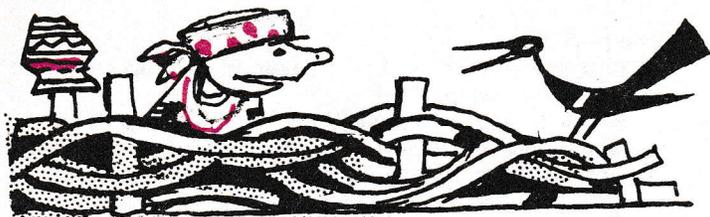
Петро Дорошко

(«Український Календар», Варшава.)

ОБКРОЮЮТЬ КОМУНІЗМ У ПОЛЬЩІ

Е. Ко.

Сорока на плоти

● Як інформує щоденник "Америка", організатори СУК "Провидіння" знайшли собі віднедавна вдячне поле для приднування нових членів: оселю "Українського Братського Союзу: Верховину".

● З інтерв'ю з Яром Славутичем довідуємось, що той визначний науковець і поет пише велику поему про нескорену літеру "Г" в українській мові.

● Найбільшим успіхом української делегації СФУЖО на конференцію в Копенгагені треба уважати той знаменний факт, що делегація не розкололася на "бе" і "ме".

● З Джерзі Ситі повідомляють, що з того часу, як Зенона Снилика іменовано головним редактором "Свободи", він перестав носити короткі спортові штанці і приходив до редакції в довгих.

● Нас повідомлено, що цьогорічний Ювілейний Фестиваль Української Молоді на оселі "Верховина" був двомовний, поскільки його продукції відбувалися в англійській мові і в "геф-напів".

● Довідуємось, що наш гуморист Ікер перестав запивати так звані "брудершафти", поскільки запивати їх водою не може, а водою — не хоче.

● В місті Братньої Любови говорять, що Володимир Великий охрестив Україну в Києві, а Мирослав Лабулька пробує перехрестити її в Філядельфії.

● Після відвідин Вашингтону в складі делегації США, письменниця Уляна Любич готує до друку нову книжку споминів п. з. "Розповіді про Білий Дім".

● В наші часи немає нічого певного, хіба за винятком пані Христі Певної, у вакаційній крамничці, в гантерській "Гражді".

● Кажуть, що Філядельфія має стільки церков, скільки є членів редколегії в журналі "Сучасність".

КРЕМЛЬ НЕ СІСТАЛІ

Під час цьогорічного Тенісового Табору на Союзівці нарікають дві мами:

— Та прошу пані, не досить того, що ми привезли їм наших дітей, заплатили за табір і кімнати, то вони ще вимагають, щоб бідні діти по-українському говорили!

Кажуть, що нова книжка д-ра Магочі переконає українців, що вони ними не є, а в їхніх жилах пливе карпато-руська, галицька і наддніпрянська кров.

ПІДГОТОВКА ДО КОНГРЕСУ УКК

НОМІНАЦІЙНА КОМІСІЯ

Стару війну викидаймо,
За партійку заміняймо!..

ПЕРЕМІНА

Комендантка пластунок Ніна Самокішин сказала в Гантері під церквою, після закінчення табору на "Вовчий Тропі":

- Ніяк не можу пізнати деяких моїх пластунок! —
- Так повиростали?..
- Та ні: такі чисті, повмивані, так файно пахнуть...

ЯНГОЛ ХОРОНИТЕЛЬ

Один чоловік, переходячи вулицю, щасливо уникнув випадку. Вертаючись, стрінув отця пароха і розповів йому про випадок.

— Мало, отче, бракувало і ви завтра мали б новий похорон.

— Іванку, — каже отець, — ми всі маємо Янгола Хоронителя, маеш і ти. І тут він тебе охоронив.

Іванко слухає і каже:

— Так ви, отче, кажете? То скажіть мені, де був мій Янгол Хоронитель, як я женився?!.. —

О. Х. з ЕДМОНТОНУ

"ЯК БЕЗ ПОЛІТИКИ ЖИТИ..."

Кажуть, що Тіто при кінці свого життя зробив такий дипломатичний трюк. Він намовив Советів, щоб відважно "освободили" Афганістан. Мовляв, Америка та інші "буржуа" покивають якийсь час пальцем у чоботі, а там, знову життя попливе старим утертим руслом у виді віденського цілування. Тіто так обчислив час і хід подій, що на його похорон Кремль замість танкістів, прислав задиханого Брежнєва.

Советські командири в Афганістані кличуть Кремль: — Давайте побільше бойців, а ми тих афганців шапками накриємо!

"Бойців дамо, шапок не хватає" — відповідає Кремль.
ХАРЛАМПИ

ЯК СОВЕТИ ВІДТЯГАЮТЬ ВІЙСЬКА З АФГАНІСТАНУ

©УМНІ ІМ'ЯНИНИ

Цитую уривки листа доброго сусіда — колись, бувало, — з королівської, а тепер, хіба, "трудівської" Канади...

"Ніяк не могу цього забути", — пише вищезгаданий земляк, — що я був мимовільним свідком чи не найсумніших Твоїх ім'янин на Івана-Купала, що Ти їх відзначав цього літа в мотелі "Ксеня" в Гантері, вкулі з малим Івасиком (два рочки і два місяці від роду), синком Надії Світличної...

Звичайно, смуток не полягав на тому, що доброзичливі тобі люди Вас удвох з Івасиком спарували і спільно пошанували. Причини тихого смутку й легкої меланхолії мають своє коріння в справах побутового характеру... Бо в той час, коли присутні на Кобзарівці шановні гості піднімали вгору чари, наповнені по вінця винами й коньяками, а в найгіршому випадку, голляндським пивом, — Вас обидвох з Івасиком потрактовано, як немовлят, вибачай на слові, (з тим, що Тобі все ж таки було дозволено потягати маслянку з вухатої "гальби")...

І в такому, можна б сказати, безалькогольному стані, пані редактор Уляна Любович зробила Вам обидвом історичний фотозніток до жіночого органу "Наше Життя" (Івасикові з молочком і смочком, а Тобі з маслянкою і без смочка...)

І все те сталося в присутності й на очах таких достойних персон, як о. парох д-р Михайло Ваврик ЧСВВ, о. крилошанин Богдан Смик з Імостою, Твій Лисячий "бос" Едвард Козак-Еко з Дружиною — Марією, редактор Іван Кедрин, теж з Дружиною і теж Марією, і пані Оля Кобзар, само собою, розуміється...

Якщо Твій незабутній побратим і партнер колишній, небіжчик Микольцьо Понеділок, споглядав тоді через небесну занавісу з неба на землю, а точніше — на Кобзарівку, то може й заплакав у той час від жалю сердешного і щиро з Тобою співчуваючи, Іване-Попушнику! А може й подумав тоді, глибоко вражений та розчарований: "Не мій це друг і побратим, Іван Степанович, що звик був казати на політичному перелазі в клубі "Ліс Микита" — "хап за гвер"! — і завжди хващав за чарку з оковитою, а не, за перепрошенням, за маслянку, чи якусь іншу компромітацію!"

У відповіді канадському сусідові, я потішив його і заспокоїв, що під час згаданих ім'янин на Кобзарівці велика кривда мені не сталася, поскільки добрі друзі й приятелі, піднімаючи вгору виповнені винами й коньяками чари — випивали їх за моє здоров'я, — за що нехай їм буде велике — Спасибі!

І к е р.

СВЯЩЕНИЧИЙ ГУМОР

В недільному бюлетені однієї нашої церкви появился такий "гумор":

СВЯЩЕНИК В ОЧАХ І НА ЯЗИКАХ ЛЮДЕЙ:

Довго проповідує — нудить!
Коротко проповідує — не приготувався!
Говорить голосно — оглухнути можна!
Говорить тихо — нічого не розуміти!
Має авто — звідки взяв на це гроші?
Не має авто — живе не ошадно і розтрачує гроші!
Відвідує людей — ніколи його вдома нема!
Не відвідує людей — гордить людьми й уникає їх!
Готує імпрези — витрачає час на дурнички!
Не готує жодних імпрез — церква завмирає!
Молодий священик — без досвіду!
Старий — вже час податись йому на пенсію!
Живе — все з ним лиш клопіт!
Помер — хто ж його заступить?

ДОСВІД

Коли хтось говорить, що нема диму без огню, то цей напевно ніколи не був на пластових таборах.

УВАГА, НЕ-ДИВІЗІЙНИКИ!

З Нью-Йорку повідомляють, що там відбувається "бранка" до 2-ої Дивізії ім. Ігнаца Білинського. Добровольцям заповнюють рангу майора і вище та одномісячний відпочинково-вишкільний табір на Формозі. Приймається кандидатів від 10 — 90 літ. Попередня військова служба необов'язкова.

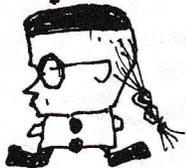

ТРЕТЯ ДИВІЗІЯ

СУВЕНІРИ

І на республіканській і на демократичній конвенціях було багато розмаїтих сувенірів. Слонів на республіканській конвенції в Дітройті було більше, як у деяких країнах Африки, де вони вже вимирають. Деякі слони були навіть по 300 дол.! Скільки коштували осли на демократичній конвенції в Нью-Йорку, то не відаю, але їх там є без ліку, впали на ціні, так як і долари!

Зближається 13-тий конгрес УККА у Філадельфії, тож треба подумати про відповідні українські сувеніри. А що „по черзі батька в лоб“ — як казали добрі люди у старім краю, то треба почати від самого президен-

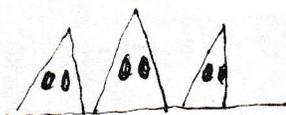

та УККА. Як відомо, він „спец“ від китайських справ, частенько їздив на Формозу, тож треба зробити сувенір нашого президента УККА в китайському одягу, з круглою шапочкою з гудзиком посередині, з косою ззаду, як це було у звичаю китайських мандаринів. Його невідлучна люлька (файка) по-

винна бути як окремий сувенір історичної вартості! Бо вже 30 років наш, рахувати, президент „задимлює“ ціле УККА, і так задимив, що годі його буде так скоро „вилюфтувати“!

Крім голови УККА, треба постаратися про сувеніри різних „півголоваків“, „вайспрезидентів“, УККА, бо вони вже ввійшли в історію нашої еміграції. Генеральний секртеар Іго повинен виглядати як ... „великий візард“ (чарівник) Ку-Клюкс-Кляну. Урядуючий „вайс-

президент“ УККА повинен виглядати, як диктатор Іді Амін! Дир. УККА І. Базарко повинен бути з оливною галузкою, як „миротворець“, але наразі безуспішний ...

ВИЙШЛА НАЙБІЛЬША
КНИГА
УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ
В АМЕРИЦІ

Думки ... думки ...

Світ — не без добрих людей: як чоловік вмирає — не дають йому вмерти. Як оживе — не дають жити ...

Серед цвіркунів і Тарган — велике цабе.

Свиня щаслива, якщо одна біля корита.

Стрипженого Коня не сідляють.

У хижаків, як правило, красиві імена.

Позиція Живця: сам на гачку й інших підманює.

Орлам і на пташиних правах живеться непогано.

Куди йдемо, то йдемо —
В „Діадем“ зайдемо.
Не довго треба ходити:
Просто з „Лиса Микити“!

По-дорозі з „Лиса Микити“ зверніть, будь ласка, увагу на виставу осінніх мод і фасонів у ція, широко популярній між своїми та чужинцями, українській галантерійній крамниці та першорядній майстерні жіночих і чоловічих одягів

МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ
"DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City

Всі наші братські союзи, політичні та громадські організації, члени УККА, повинні вибрати собі якусь звірюку, як свій символ, щось подібного, як обі американські партії. Для Союзівки Квас у гуцульським

киптарі, або пес "Чемний", або "метелик д-ра Флиса".

В попередніх "Лисах" є добрі помисли, проекти різних звірок, що характеризують деяких наших діячів, але ще треба вибрати символи для різних організацій — і тоді можна буде приступити до масової продукції українських сувенірів на 13-ий конгрес УККА! Бо без сувенірів наші делегати не привезуть домів нічого, крім споминів про "традиційні" сварки, "формальні справи", нецікаві доповіді та довжелезні привітти ...

Головна Управа УККА повинна негайно створити "Комісію сувенірів", що повинна причинитися до утривалення пам'яті про найближчий конгрес УККА з таким "нещасливим числом" — "тринадцяткою"!

АЯТОЛЯ

СПРОСТУВАННЯ

Наш Шановний колега О. С. Слупчинський не годен вилізти з плутанини, в яку вліз через своє прізвище О. С. Слупчинський. Букву "О" (Орест) пишуть як мале "о" і читають як отець. Так написали в книжці "Харків, Харків", де він є автором обкладинки, так написали і ми в Лисі в рубриці "Ювілейний фонд". На це ми одержали від нього спростування, що на фонд вилатив: "отець" якщо слупчинський, а не Слупчинський, якщо ... "отець".

Простуємо і о. Ореста С. Слупчинського перепрошуємо.

Редакція "Лиса Микити"

Фундація УВУ проголошує стипендії

6. Стипендійний фонд ім. св. п. Осипа Возьного: одна стипендія на студії українистики, зокрема української культури.

7. Стипендійний фонд маестра Олександра і Марії Канюків: одна стипендія, зокрема мистецтва, на студії української культури.

Це оголошення вирізують із "Свободи" з 16 травня.

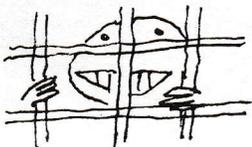
В оголошенні не подано, ДЕ саме можна знайти:

1) ... студії українистики, зокрема української культури;

2) ... зокрема мистецтва, на студії української культури...

Якби не УВУ, то я б ніколи не довідався, що українська культура належить або до українистики, або до мистецтва.

А. П

ДОТЕПИ, ЗА ЯКІ КАРАЮТЬ
ТЮРМОЮ

— Що сталося б, якби американці кинули атомову бомбу на Сибір.

— Знищили б увесь інтелектуал ССРУ.

— Чи то правда, що теперішній Папа просить Бога, щоб Брежневу відкрив очі?

— Думаю, що навпаки, щоб закрити очі...

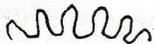
— Яка є різниця між комунізмом і капіталізмом?

— Капіталізм робить соціальні помилки, а комунізм робить капітальні помилки.

— Яка є різниця між комунізмом у Польщі і комунізмом у Москві?

— В Москві є зимніше...

— Чому телефон Герєка має тільки слухавку?

— Бо це телефон, який сполучує поляків з Москвою.

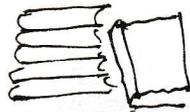

В Советському Союзі кажуть песимісти:

— Є зле, гірше вже не може бути.

На те оптимісти:

— Може!..

— Чи нова п'ятирічка дала щось для ужитку населення?

— Дала! Наклад куховарських книжок побільшився удвоє.

— Які економічні досягнення в минулому році?

— Пшениця з Канади.

Питаються советського кореспондента:

— Чому ви брешете?

— Ми не брешемо. Все, що брешемо, є правдою...

У НАШІ ЧАСИ

— Мушу оженитися.

— Крайня пора.

— Тобі легко говорити, але як я це скажу своїй жінці...

ЖОНАТИ

— Ви знов побити свою жінку?

— Побив, бо вона всім говорить, що я її б'ю.

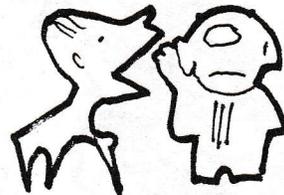
КАЖУТЬ, що кожний, хто вписується до Легіону Святослава, дістає, крім однострою, ще й 18-літню дівчину.

СТАРИЄМСИ

Старіє сьі наші емігранція. Старіє сьі — пунт за пунтом. Найперше — то зачала глу хнути.

Шо два таких старих з нової емігранції здибає сьі на Давтайні, то "га" та й "га" — пане бзєю, — білше того гака не, чим балакане!..

Глухне наша емігранція з дне на день і ек сказати "НА", то ше трошечки чоє, але скажіт їй — "ДАЙ" — то, ого! — не чоє апсолютни...

Йден наш имерита нарикав, жи так приглух, жи юж недочуває навит того, шо він сам до себе наголос мудре говорит.

Пунт другий — то ест, жи наші емігранція сліпне.

Ек дивит сьі издалека, то зблизька недовиджує, а ек дивит сьі изблизька, то зновки не догле-не, котре свій, а котре неприятіль.

Не помагає навит того, жи в куждїй кишени носит инакші вокулярїї. Инакші від сонце, инакші від місяці. Инакші, ружові, ек читає "Свободу", а инакші ек читає "Гамеріку".

Сліпне наші емігранція і на то нема ради. Не поможе святий Боже, ані святий Юзич!..

Пунт третій — то емігранція зробила сьі дуже нирвова і писката.

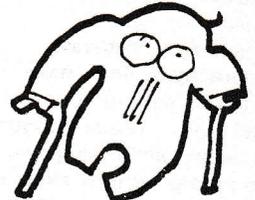
У барох — пискує, на роботи — пискує, на зборох — пискує, а навит дома, то коби йно жінка из хати, то пискує і пискує...

Найгірше, жи куждїй пискував би, а слухати нема кому...

Отож, пискує наші емігранція, а найбілше по ружних казєтох. Біда лишен, жи читати тото всьо тиж нема кому.

Пунт четвєртий — то риматизм.

Емігранція на тото найбілше

терпит. Єдному штрикає у лівій нозі, а другому в правій.

Типєр в Укакаті має відбути сьі поширена дискусзію, котрий риматизм є нациналний, а котрий — не...

І маюєт уфалити ризолуцію, жи тоті, шо єм штрикає у лівій нозі, маюєт сьі покаєти і запла-тити дубельтово нациналний па-даток.

Пунт п'єтий — то дуже сьі в нас побілшила тота нацинална зліст і всьо, шо сьі відбуває, відбуває сьі у злости. Хтос мудрий врахував, жи в Гамеріці мало шо не все церкви будували йден другому на злість.

Типєр нема вже шо будувати і нема куди тоту зліст подівати, хиба зачнут тоті самі церкви ставити другий раз. Декуди вже так рєбе...

Екос так у нас робит сьі, жи ек церков щораз білше і білше, то людий щораз менше і менше.

Пунт шєстий — то тот "ін — де — гже — шєн", або нациналні, пане бзєю, гази...

Від газів наші емігранція тер-пит чи не білше, ек від тих у нас промовів. Йно, жи ек на промови нема ані ратунку, ані дохторів, то на тот индигжєшен

є йден добрий спосіб — отворити на світ вікно, а пацієнда поставити поза двері.

Пунт семий — то утрата памети... То ест дуже тежка хороба — хороба би ю взела! Зачинає си від того, жи чоло-

вік вже не темитчимто він був у Краю...

І чим був його тато...

І чим була його мама...

Утрата памети то ест переважно дуже тежка хороба. Але моя жона коби здорова, знайшла протів памети екус екстра гербату. Тра тоту гарбату десіт мінутів поварити і пити три рази на день. Гербата дуже помагає, лише одна є в тім біда: жона гарбату заварити — заварит, але забуває випити...

На тоту тра аби пан Фіцилович из Гантеру ше екус инакшу гарбату вінайшов.

Тото ест, ек видите, все оті пунта, жи ех наші емігранція по більшій часті переходит.

Тра на гвайт шос робити, бо старіє си і від ружних даєтів грубне з дне на день.

Кажут, жи типер на старість і на ружні зморшки ест екас відповідна до кишені риперация, то може би нам екос бідну емігранцію хоц трохи відновити...

Аби було, ек у тій коломийці:

Моя мила страх притила,
Шо вже ледви ходит, —
Поведу ю до дохторі,
Най ю переробит...

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

\$100.00 — ПЛАСТ. Куринь "Червона Калина".

\$30.00 — Г. Джура, о. Л. Мудрий, С. Шологон

\$25.00 — М. Вижицький

\$24.00 — Др. А. В. Хрештовський

\$20.00 — З. Бобовник, Р. М. Грабець

\$15.00 — О. Бенцаль-Карпяк, У. М. Дячук

\$14.00 — В. Кукурба

\$12.00 — Др. Б. Бадан, В. О. Демчук, Др. В. Пасічняк

РЕГАН У КЛОПОТІ

— Біда! Українці нас підтримують!..

АВТЕНТИЧНЕ

Один приятель оповідав таку веселу історію під час сходи польських парафій в Ютиці, де в 19-му столітті була одна третина наших "русинів".

Польський ксьондз каже:

— Мої кохані, муше мець новеґо "Каділяка" за дзесенць тисенци!

На залі констернація, бо недавно парафія справила йому нове авто. Нарешті встав один з найстарших і каже:

— На осьолку Пан Єзус езділ, а не на "Каділяку"! На осьолку!..

Заля вибухла сміхом і справа "Каділяка" впала.

**RANDOL REALTY, INC.,
REALTORS®**

**WALTER KUKURBA
REALTOR®-ASSOCIATE**

159 S. Tamiami Dr., N.W.
Port Charlotte, FL 33952

Office: (813) 625-4193
Eves: (813) 629-6027

ПРО ТЕПЛІ ДЖЕРЕЛА ТА ОЗЕРО НА ФЛЬОРИДІ

пишіть до В. Кукурби, а він вишле Вам брошурку з інформаціями

В попереднім числі нашого журналу зайшла помилка в датуванні, де замість «червень—липень» має бути «липень—серпень».

\$10.00 — А.Заліско, С. Касіян, О. Поритко, А. Пришляк
\$9.00 — Я. Карчмарик
\$8.00 — Др. І. Макаревич
\$7.00 — Є. Веремчук, о. Б. Волошин, Г. Годованець, Др. Н. Дейчаківський, Др. П. Джуль, Др. З. Б. Жизномірський, Й. Жук, о. Б. Їжак, Ф. Кульчицька, Др. І. Музичка, І. С. Раковський, Т. Романишин, Я. Турко-Бодрок, Д. Хухра, П. Д. Шкафаровський

\$6.00 — А. Гичко, О. С. Слупчинський

\$5.00 — Др. М. Борусевич, А. Д. Дубас, П. Дуда, Р. Ільницький, І. Каменецький, Т. Коринь, М. Мельник, В. Найдан, Др. Й. Оришкевич, Е. Притула, О. Стельмах, Др. Я. Р. Сидорак, В. Тритяк, С. Феденко, Др. В. Ящун

\$4.00 — З. Василькевич, В. С. Вінч, В. Гіряк, Т. Дрозд, Ю. Їзьо, Др. Б. Каранович, Г. Король, Т. Костриба, М. Кунинський, Д. Ліщинський, О. К. Мороз, С. Мазурок, Я. Попель, С. Ротько, о. Б. Смик, Е. Стельмах, В. Трач, Б. Турченко, П. Турула, І. Харамбура, Л. Чолган.

\$3.00 — Б. Косак, І. Малиновський

\$2.50 — З. М'яткий

\$2.00 — П. Андрусів, Др. Р. Барановський, А. Бардахівський, О. Барановська, Др. В. Вірщук, В. Вітошинський, Л. Д. Вовчанський, М. Галів, К. Б. Гуцал, Д. Гусар, Др. З. Гіль, В. Данилюк, В. Камінський, Л. Кобрин, С. Коцибала, Н. Крумшин, І. Кулиняк, Ю. Костів, Др. Ю. Кушнір, С. Б. Курилас, М. Леник, С. Михайлів, Г. Миронюк, І. Олексюк, І. Олексин, Н. Олійник, Е. Онишкевич, В. Ортинська, А. Несторович, Р. Павлічко, В. Пакуляк, І. Панчак, Ю. Петраш, В. Пік, Др. М. Полотнянка, П. Попович, Л. Пришляк, С. Путикевич, А. Рочій, Д. Радієвський, І. Решетілович, Л. Сагайдак, Л. Сеньків, Др. П. Сениця, В. Слиз, Г. Степаненко, Л. Стихно, О. Судачак, Я. Я. Тагомир, О. П. Тагомир, А. Токій, Д. Химич, Др. М. Цап, Й. Яхницький.

Дуже дякуємо!

"THE FOX"

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210
Річна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak